

Een tamme kauw

'Jasper!'

Kims stem schettert door het huis.

'Schreeuw niet zo!' moppert moeder. 'Je staat niet op de markt.'

Kim kijkt haar moeder verbaasd aan.

'Wat heeft de markt hier nou weer mee te maken?'

'Nou, die kooplui op de markt schreeuwen ook altijd zo. Je weet wel: Lekkere verse aardbeien! Drie bakkies voor een tientje!'

Moeders stem is keihard. Kim slaat haar handen voor haar oren. 'Ja, ik snap het mam!'

Jasper komt de trap af rennen. 'Wat schreeuwde u, mam? Is er iets gebeurd?'

Kim en moeder schieten in de lach. Jasper kijkt naar Kim.

'Waarom heb jij je jas aan? Ga je weg?'

'Ja, en ik riep jou dus, om te vragen of je mee gaat.'

'Waar ga je heen?'

'Naar Nienke. Mamma zegt dat ze een tamme kauw heeft.'

'Echt? Dat wil ik ook zien.'

Nienke woont op een boerderij net buiten het dorp. Het is niet ver fietsen. Onderweg vraagt Jasper:

'Hoe komt Nienke aan een kauw?'

Kim haalt haar schouders op.

'Haar broer heeft 'm gevonden, geloof ik.'

Jasper schudt zijn hoofd.

'Hoe kun je nou een tamme kauw vinden!'

Kim grinnikt. 'Toen ze hem vonden was hij natuurlijk nog niet tam!'

Nienke staat midden in de tuin. Op haar hoofd zit een grote zwarte vogel.

'Dat je dat durft!' zegt Kim

'Bijt hij je niet?' vraagt Jasper.

Hij doet een stap naar voren. De kauw kijkt hem strak aan met zijn inktzwarte kraalooogjes. Opeens spreidt hij zijn vleugels.

'Kraaa!' krijst hij.

Jasper doet verschrikt een stap naar achteren. Nienke lacht.

'Kom maar. Jopie doet echt niets.'

Ze steekt haar arm naar voren.

'Kom maar, Jopie. Kom maar op Nienkes arm.'

De kraai houdt zijn kopje even scheef. Net of hij even moet nadenken. Dan wipt hij op Nienkes arm.

Jasper bekijkt de kraai eens goed.

'Ik vind dat hij mooie oogjes heeft.'

'Steek je arm maar uit. Dan zet ik hem op jouw arm,' zegt Nienke.

Jasper kijkt Kim even aan.

'Toe maar! Of durf je het niet?'

Hij niet durven! Ha, natuurlijk durft hij dat wel! Hij steekt zijn arm recht naar voren. Nienke doet haar arm naast de zijne. Dan geeft ze Jopie een klein zetje. De vogel springt op zijn arm.

'Wauw!' roept Jasper.

'Poept hij nooit op je hoofd of zo?' vraagt Kim.

Nienke schiet in de lach.

'Jawel. Gisterenavond nog. Een hele dikke klodder. Ik moest gelijk in de douche.'

Kim griezelt. Bah, vogelgoed in je haar. Ze moet er niet aan denken.

'Kan ik gewoon lopen, Nienke?' vraagt Jasper.

'Ja hoor. Loop de tuin maar rond. Jopie vindt alles best. O wacht, dan geef ik je wat voer.'

Nienke pakt een bakje uit de schuur. Ze schept met een lepel wat zaadjes op Jaspers andere hand.

'Pikt hij niet in m'n vel?' vraagt Jasper een beetje angstig.

'Nee joh, jouw vel lust hij echt niet,' lacht Nienke.

Jasper streelt met zijn vinger zacht over het zwarte kopje.

'Ik hou van vogels,' zegt hij zacht.

En opeens weet hij wat hij voor zijn verjaardag gaat vragen.